שלשים ושש פרק ראשון כריתות ו.

מסורת הש"ס

כבואה לכבואה. גל גלגל: ולא מילא פיה. דלא ליעביד לחיים הכי דלמא הוי סימנא ביטא ומתער נפשיה ומיתבע מזליה: קרא. דלעמה: רוביה. מלגן. והכי איכא דגדלי מהר ואיכא דמתקי: ולא על אפדני דפומבדיתא. שלמטה היו כלאמרינן בהעור והרוטב (חולין קמ.) פומבדיתא מלויש אצי אוסיף: גילדרא סריא. דג קטן מוסרת כלאמרי' כס"ק דמועד קטן (דף יא.). טורא דמוך למיקרחיה מעלי: מכוסתא דרמי ביפי. לפילו כותם שהוא מסוכה וחזק שמסכר את האכן כשהופכין הימנו ע"ג האכן אעפ"כ לא תאכלו הימנו כלאמרי' כפ' אלו עוברין (פסחים מב.). שלשה דברים נאמרו בכותם מטמטם את הלב כו': אילה. פלגו כלאמרי' בפ"ק (ב"ק ד.): ואם הרים כב. בקרנות של ניכור פטור: קול. הנהנה מקול הכמורות ומגנים של כלי מתכת: ומראה. הנהנה ממראה יפה של היכל: וריח. הקטרת: ומשני ריח. דקאמר אין בו תועלה לאחר שעלתה תמרתו שנעשה מלוותו וכי קאמר מעל קודש וכו': פרומפ הדגן. מוענין בה לכחיב: ומאו דמשמע שם תהא גנוחה: שם אם הענגלה. שם תהא קטרותה לעולם: הערופה. משמע היא אין אחרינא לא: גלרי. שרף נעוץ כלאמרי' לקמן שרף (הנוטף) מעלי הקטף ושרף הייגו מידי דמנטף מן העץ וקורין גומ"ל: נפוק. אמלא כלאמרי' בטיפת אמלה כלפורן: תלבנה. גלבנ"ל: שבולת נרד. חד הוא ונבע"ז שפינ"ל: קילוסה. כשם וחבו (שם) שאמו קמון: (ע' קנין). קן הכל שם"ל מנין: (ד) יין קפריסין. שכא המקום שאמו קפרס. פ"ש בגליון יין קפריסין שעושין מקפרסל של אילן הוא שאמו קפרס כגון הלגן ה"הקפרס ג"מ"ר: כוריס. מאכו"ן: כרשינא. הכא מאותו מקום. ל"ש עשב הנקרא מיכ"ש שעוטי"ש שעושין ממנו כורים שקורין פפוני מפי הרב הגדול: רוכב. הקב: מעלה עשן. שם עשב: כיפס הירדן. עשב הגדל על שפת הירדן: פפלה. דכתיב כי כל שאון וכל דגש (ויקרא ב): חייב מיפה. כי עייל כיון"ל דכתיב (שם טז) ואל יבא בכל עת אל הקודש וגו' ולא יאות וגו' מזאת יבא אהרן וגו' וכי מעייל קטרת שלא הבלבמה ש"ל כיאה ליקטא היא ומייב מיתה: רשב"ג. לפרוטר אחת: שפיין. מוסמין: שפפא נאה. שאמורה היא: מלמדין משום (ו) דהוי תרי מיעוטי בתרומת הדשן (ז) כתיב ושמו הדין אין מידי אחרינא לא גבי עגלה ערופה כתיב (ח)והערופה ערופה אין מידי אחרינא לא ת"ר פיטום הקטרת (ט) והצרי והציפורן והחלבנה והלבונה (י) שבעי' של שבעים מנה (יא) מור וקציעה שיבולת נרד וכרכום (יב) משקל ששה עשר מנה הקושט שנים עשר קילופה שלשה וקנמון תשעה בורית כרשינה תשעה קבין (יג) יין קפריסין סאין תלתא קבין תלתא אם אין לו יין קפריסין מביא חמר חיוריין עתיק (יד) מלח סדומית רובע (טו) מעלה עשן כל שהוא ר' נתן אומר אף (טז) כיפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש יפסלה (יז) חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה (יח) רש"א הצרי אינו אלא (יט)שרף (הנוטף) מעצי הקטף (יא)בורית כרשינה ששפין בה את הציפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין ששורין בו את הציפורן כדי שתהא עזה והלא יפין לה אלא (יב) שאין מכניסין מי רגלים (יג) למקדש מסייע ליה לר' יוסי ברי"ח דאמר (יד)קדש היא קדש תהיה לכם (טו) כל מעשיה לא יהו אלא בקדש מיתיבי (טז) המקדיר נכסיו והיו בה דברים הראויין לקרבנות (יז) הציבור יטלו לאומנין בשכרן הני דברים הראויין מאי נינהו (יח) אי בהמה וחיה (יט) תנא ליה אי איינות שמנים וסלתות תנא ליה אלא לאו קטרת א"ר אושעיא באותה הניתנת לאומנים בשכרן (כ) דתניא מותר הקטרת (כא)מה היו עושין בה היו מפרישין (כב) (ממנה) שכר האומנין (כג) ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה (כד) מתקיף לה רב יוסף הא בבולהו מותרות תני (כה) חוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה והכא לא תני אלא אמר רב יוסף באחד מסממני (כו) הקטרת ת"ר קטרת (כז)היתה נעשית שס"ח מנה שס"ה (כח) כנגד ימות החמה שלשה מנין יתירין שמהן מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכיפורים והשאר ניתנת לאומנין בשכרן (כט)כדתניא מותר הקטרת מה היו עושין בה מפרישין (ממנה) שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה (כט) הלשכה

תנו

תוספות קיח. לאו היינו קול ניים אלא מיני זמר דכלי שרת וכן ריח דקטורת ויהפוך לשורות מיכא דאיכא כמפסים אבל לגהרים יין נסך ויבנלה הרי פגיעתה דאמרי' ולבנה (פסחים: בתיב כי כיעשי. מיתה בחר מיעטו נמי פגיע דלוקה מלאיך דל"ב מיעטוהו לאמר לי: מלח כרוכות רובע. מפרש ר' משה מן הגרנות הבית: ריש דבר שנה שמשה פמיתה שנת הלבנה ר"א ר"מ מן שמיה. מה היו עושין בה. לכשהיה לשנה הבאה. אלא לך לבר שאין בה מותר קטורת משלהב מנים יתרים מתמסמן בכל שנה למנות מפסים כיהכ"ר אלי אפשר שיכנס לבם מחמתי. אמרו חכמים. אמרו חכמים לשנים הבאים. מפרשין (ממנה) שכר האומנין. מפרשין תחרומת הלשכה שכר אומנין בית לעגיבת דוש שרון ובשרי ובשרי מעטרף לו. הא מי יהא לכם הטבא לעיר על דם הקרשים ובשרו שמעטרף דמיהנו דוא כתיב ואלה הטמאים לכם בכל השרץ: ס"ש מן הגר לכם הטבא ליף דמעטרף לחייבי מלקות קמ"ל הקשא דמעטרף. ולשנא אחרינא בשלבא לא יהודה דרבי לא לחלב קרא כדי לחלב לה לא לחלב כדאמר שפיר דאיכא לא אחרי אלא לדגון הקשא לאיר אחא מיתבעיה ליה ר' אבר רבינא. הואיל וכך ראמרת שאין דבר חולין מבשרו

מלמדין

מלמדין משום (ו) דהוי תרי מיעוטי בתרומת הדשן (ז) כתיב ושמו הדין אין מידי אחרינא לא גבי עגלה ערופה כתיב (ח)והערופה ערופה אין מידי אחרינא לא ת"ר פיטום הקטרת (ט) והצרי והציפורן והחלבנה והלבונה (י) שבעי' של שבעים מנה (יא) מור וקציעה שיבולת נרד וכרכום (יב) משקל ששה עשר מנה הקושט שנים עשר קילופה שלשה וקנמון תשעה בורית כרשינה תשעה קבין (יג) יין קפריסין סאין תלתא קבין תלתא אם אין לו יין קפריסין מביא חמר חיוריין עתיק (יד) מלח סדומית רובע (טו) מעלה עשן כל שהוא ר' נתן אומר אף (טז) כיפת הירדן כל שהוא ואם נתן בה דבש יפסלה (יז) חיסר אחת מכל סממניה חייב מיתה (יח) רש"א הצרי אינו אלא (יט)שרף (הנוטף) מעצי הקטף עזורית כרשינה ששפין בה את הציפורן כדי שתהא נאה יין קפריסין ששורין בו את הציפורן כדי שתהא עזה והלא יפין לה אלא (יב) שאין מכניסין מי רגלים (יג) למקדש מסייע ליה לר' יוסי ברי"ח דאמר (יד)קדש היא קדש תהיה לכם (טו) כל מעשיה לא יהו אלא בקדש מיתיבי (טז) המקדיר נכסיו והיו בה דברים הראויין לקרבנות (יז) הציבור יטלו לאומנין בשכרן הני דברים הראויין מאי נינהו (יח) אי בהמה וחיה (יט) תנא ליה אי איינות שמנים וסלתות תנא ליה אלא לאו קטרת א"ר אושעיא באותה הניתנת לאומנים בשכרן (כ) דתניא מותר הקטרת (כא)מה היו עושין בה היו מפרישין (כב) (ממנה) שכר האומנין (כג) ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה (כד) מתקיף לה רב יוסף הא בבולהו מותרות תני (כה) חוזרין ולוקחין אותה מתרומה חדשה והכא לא תני אלא אמר רב יוסף באחד מסממני (כו) הקטרת ת"ר קטרת (כז)היתה נעשית שס"ח מנה שס"ה (כח) כנגד ימות החמה שלשה מנין יתירין שמהן מכנים כהן גדול מלא חפניו ביום הכיפורים והשאר ניתנת לאומנין בשכרן (כט)כדתניא מותר הקטרת מה היו עושין בה מפרישין (ממנה) שכר האומנין ומחללין אותה על מעות האומנין ונותנין אותן לאומנין בשכרן וחוזרין ולוקחין אותה מתרומה (כט) הלשכה

עין משפט נר מצוה

מג א מיי' פ"ח מ' תקמב סעיף ח:
מד ב מיי' פ"ב מהל' כלי המקדש הלכה ט:
מה ג מיי' פ"ה מהל' מעילה הלכה ט:
מו ד מיי' פ"ג מהל' כלי המקדש הלכה ט:
נא ו מיי' פ"ג מהל' כלי המקדש הלכה ג:
נב ז ח מיי' שם הלכה ח ופ"ה מהל' איסורי מזבח הלכה כ:
נג ט מיי' פ"ג מהל' כלי המקדש הלכה ד:
נד י מיי' שם הלכה ה:
כ (מיי' שם הלכה יז):
נה ל מיי' פ"ה מהל' ערכין הלכה י:
נו מ מיי' פ"ד מהל' שקלים הלכה יב:
נז נ מיי' פ"ג מהל' כלי המקדש הלכה ג:

מוסף רש"י

ולאו מילתא היא. דתמנא דתמ"ג בלתם ליה בנוחה דבנוחה הכר אחי אחיכי הכי לא ליעבד הכי דלמא לא חי בנוחה דבנוחה מלאה שמחה ומתגנב מזליה ולא כדר אחי מטים דמיתבע מזליה ולא ליף לא הוה מיתבע מזליה לא הוה מיתבע מזליה אסור אסור אחי הלכך לא ליעבד:
ומתרגמינן. ומתרגמינן ליה ר"ג בדרומו מעיקרא. כי כיסי דהוי מתגלה מלאה בפומביה הכהנים דמיתין לאמצאל ליה. שבש. חנשוך שמתחבון. ולא. לאפקה מפומביה כמנין זה מתוגר הלוך שבש. דמתא מחסיא. הוי מגמדי הכנים דחיים לחולה ותרגמי יפה. הוה. אכל בפומבדיתא לא הר תרגמי מעלה לא הר מעלה כל כך ולקחה ליה מעבר לו לרוב לאפקה בתמא. מחמיר מלרוב לאפקה בפומבדיתא (שבש). שב גלדרא סריא. מיעבר לאכול זה קטן מיעבר. דמתא דרמי בפומבדיתא לא הר תרגמי